

Den mycket svenska Percival-kolonien.

Kyrka och godtemplarloge svenska och även den lokala S. G. G. samt folkskolan kunna kallas så, då den förre är styrd ut-av svenskar och i den senare alla barn äro svenska.

FÖR S.C.T. AV REIMAR REMIDAV

IX.
Innan jag går in på ämnet av denna artikel, vill jag framhålla något, som påpekar för mig. Det ser nämligen ut, som om "Tryckfejl" eller "Korrekturåre" varit framme, då det gäller årtal och siffror, så att dessa i en del fall omkastats eller på annat sätt blivit fel. Men bägge "närarna" ha bråttom, så de ärade läsarna torde benäget ursäktas. En annan sak jag vill påpeka, är att dessa skillnader ej kunna undgå att få tag i de ofullständiga. Men man får ta sig i betraktande, att jag stöder mina skrifter på endast muntliga uppgifter, och måste lita på dessa. Men för de personer, som jag intervjuar, är det ju många gånger svårt att på rak arm komma ihåg allt, och ibland kan ju en viktig sak överhoppas. Sådana äro luckor i dessa mina artiklar. Inga undanflykter, vare sig från min sida eller mina sagesmän. Jag för min del söker ju få med det viktigaste, men då jag lika litet som andra är allvetande, så får jag nöja mig med vad jag kan inhämta från muntliga uppgifter. Dessutom räcker ej tiden till att taga det så fullständigt, som jag önskar. Men det är ju i alla fall åtkämligt, som råddata från folkskolan genom dessa artiklar, vilka ju på sitt ringa sätt äro en tribut och en minnesvård i skrift åt våra svenska nybyggare och deras livsgärning i Canada.

Det område, som i dagligt tal kallas Percival-distriktet, tillhör tre eller fyra olika municipalsamhälle. Men de största delarna torde tillhöra

Svenska luth. kyrkan i Percival.

Willowdale municipality med White-wald, samt Elcapp med Broadway och Kingsley med Kipling som huvudsäte. Det finnes omkring 50 svenska familjer i distriktet, och av landet är ungefär 50 proc. kultiverat. Bland councillors i Willowdale märks Per Johanson i Elcapp och Rask samt i Kingsley Nils Eklund.

Sedan 1897 har distriktet en svensk

Pastor och fru Kaeding.

luthersk församling, som f. n. har 163 kommunikanter och 131 barn eller sammanlagt 294 medlemmar. Kyrkan byggdes redan 1899 och prästvigd 1918. Församlingens pastor betjänar till församlingen i Stockholm varannan söndag, och dessutom predikar han på en annan söndag i Willowdale. Nuvarande herde för församlingen är pastor Robert Kaeding, och nuvarande kyrkostyrelse består av pastor lo-let som ordförande, Alfred Strandlund som sekreterare och John Strandlund som kassör. Diakonier äro: H. Olson, Olof Holmgren, N. O. Erikson och Erik Hammarstrand samt hedersdiakon: Per Vickberg, M. O. Strand-

fältet i sydvästra Saskatchewan med dess 7 församlingar och 7 missionsfält. Hans huvudkvarter var först i Waldeck, men sedan två år tillbaka är han bosatt i Shaunavon. För tillfället reser han för Canadakonferensen i specialt uttryckt. På präster torde ha rest så mycket som pastor Brink, och så torde ha försakat så mycket som han, och alltid är han redo att hjälpa andra.

Under min vistelse i Percival träffade jag och en annan man, som utträtt mycket inom Canadakonferensen, nämligen postmästare J. A. Lin-

der från Manson, Man., vilken befann sig på besök här.

Liksom pastorerna Kaeding och Brink är han och smålänning till börd, den samt född 1854 i Långsjö. Hemma i Sverige hann han vara med om mycket samt var bokhållare, resepedit, aktionist, utredningsman etc. och bedrev dessutom bageri och blocklagerförelse. Han gifte sig för första gången 1876, och hustrun dog 1881. Andra gången ingick han äktenskap 1883 med Johanna Olson, sin nuvarande hustru.

Till Canada begav han sig 1893

Bilder från Percival: (1) Det svenska sektionsgänget. (2) John Nordins hus. (3) Magnus Strandlund och familj, samt br. John med pipan i munnen. (4) Några av Anton Fredlunds rashöns. (5) Erik Strandlunds hem.

samt arbetade där i tre år för C. P. R. Under 1896-97 gjorde han ett fem månaders besök i Sverige, och tillbakakomsten var han i två år sektionsskiffen i Silver Plain, Man. Men 1898 reste han till Fleming, Sask., samt tog där homestead och köpte senare en halv sektion land. Han farmade till 1914, då han flyttade in till Manson, Man., samt blev senare postmästare samt agent för jordbruksmaskiner och olja. Han är dessutom sekreterare-kassör för Manson Hall Co. samt beklädde sedan 1898 samma befattning inom luth. församlingen i Manson. Vidare har han varit delegat vid Canadakonferensen i Armadale samt är en ledande man i distriktet. Sedan 20 år tillbaka är han prästvigd, och på denna tjänst, till vilken han skrev mycket under hrr Fleming och Fredlund tid.

Mr. Linnér har två söner, vilka äro farmare i Manson, samt 7 döttrar, av vilka 5 äro gifta. De bägge söner äro dock enkla och rättframma människor samt visa sig just sådana de äro. Och naturligtvis besitta de den svenska gästfriheten, som jag fick nogsamt erfara under den tid av mer än en vecka, som jag var gäst hos dem.

Järnvägens representeras av sektionens formän Martin Nelson samt av hans arbetsgång, bestående av ena sonen, Carl Engström, Erik Liden och J. O. Strandlund.

Nelson är född 1876 i Gäddsjö och gifte sig 1901 med Anna Erikson. I 4 år tillhörde han Norrlands drakar, och i 8 år arbetade han vid en trämassfabrik. Till Canada och Percival anländer han 1911 samt arbetade i två år i västra Saskatchewan på elevatorbyggen och startade 1913 med arbete på järnvägssektionen för att 1916 bli va formän, vilken post han sedan dess innehafte. Han bebor en farm, som han köpt av Nils Anderson, samt bygde sig ett nytt hus 1922. Makarna Nelson ha 6 söner och 2 döttrar. Mr. Nelson är en tänkande och läsnärsälskande man men av det slaget, som lämnar andra i fred.

Hans syster, änkan Anna Smith, bor också i Percival. Hon anländer 1907 med man och barn till Edenland. Mannen dog 1914. Familjen kom 1909 till Percival, där de 1912 arrenderade en halv sektion, som nu skötes av sonen Martin. Hon har 6 söner, av vilka en är krympling, samt 4 döttrar, av vilka en är gift, nämligen Mrs. Sverus Söderquist i Stockholm. Då mannen dog, lämnades hon ensam med 10 barn i åldern 1 till 18 år, vad man kan förstå, att hon haft hårda dagar att kämpa igenom.

Ättfärens representeras av Per Johanson och Anton Fredlund. Mr. Johanson föddes 1871 i Föllinge och gifte sig i Sverige, där han ägnade sig åt farmning samt skogsarbete. Till Föllinge stannade han 1897, och 1904, där brodern Andreus föddes. Han stannade där i sex veckor samt styrde sedan kosan till Percival. Där arbetade han i tre år med luth. församling i Last Mountain, Sask., vilket han sålde 1910. Han köpte sedan broderns farm i Percival, bestående av 4 1/2 kvartsektioner land, och öppnade julen 1922 sin nuvarande diverseaffär. Nästan samtidigt blev han vald till councillor eller medlem av kommunalstyrelsen för östra delen av Percival-distriktet eller Willowdale municipality. Familjen har sju barn samt tillhör luth. församlingen.

Brodern Andreus föddes 1893 och gifte sig i Sverige med farmning och skogsarbete. År 1899 styrde han kosan till det förlovade landet i väster eller Amerika, där han flackade omkring i olika stater, såsom Nebraska, Minnesota, Wisconsin, Dakota, Idaho och Utah. Men 1905 begav han sig till Canada och Percival, där han köpte land, som han dock sålde 1910 samt

Ossian Östlund som inre vakt, Carl Strandlund som yttre vakt, Anna Eklund som bitr. marskalk, L. P. Johanson som bitr. sekreterare, Lila Eklund som loge-deputerad och f. loge-templare F. O. Larson.

Jag har nu redogjort för kyrka, skola, farmarsorganisation och godtemplarförbund, vadan jag övergår till post, järnväg och affärer. Postverket i Percival representeras bland svenskarna av posthållaren John Nordin, som föddes 1861 i Föllinge, där han 1884 gifte sig samt var bonde. Till

idén. Vidare var han sekreterare-kassör i skolstyrelsen 1912-21, och sedan 1922 är han dess ordförande. Inom luth. församlingen har han varit kassör och truste samt posthållare i 4 år.

Anton Fredlund är född 1879 i Henneryd, Småland. Han har brodern John i Stockholm, Nook i Dubuc och Henning i Whitewood samt två i U. S. Dessutom har han en syster, Mrs. Ch. Ogren i Dubuc, som dock de 2 sista åren vistats i Washington. Med sina föräldrar och syssan anländer han 1890 till North Dakota, och 1903 kommo de till Dubuc. Fadern avled 1918, och modern bor hos Henning. År 1912 gifte han sig i Dubuc med Hanna Stromgren, och 1922 flyttade de till Percival. Familjen har 5 barn. Under sin tid i Dubuc var han councillor ett år. Allt sedan polkären har Fredlund varit intresserad av fjäderfävel. Nu bedriver han densamma i stor skala samt säljer rashöns och ägg för ruvinng samt har två stora äggkläckningsmaskiner. Dessutom har han i dagarna börjat att sälja bräder och byggnadsmaterial, såsom dörrar, fönster etc. Vidare är han agent för försäkring mot eldsvåda, hagel, olycksfall etc. och till sist är han Commissioner of Oaths. Inom lutherska församlingen är han förordnad för söndagsskolan.

Percival började byggas av svenskar våren 1894. Då anlände nämligen dit M. O. Strandlund och Halvar Hanson samt Peter Rask, som nu är bosatt i Northwood, och Peter Alm, som avlider. Hans ånka bor ännu kvar där. På hustrun samma år anländer Per Vickberg samt Nils Anderson, som nu bor i Sverige, och Jonas Mickelson, nu avlider. Detta var de första svenska settlarna här.

Av dessa har troligen familjen Strandlund de flesta medlemmarna, ty med gamle Strandlund själv samt barn och deras hustrur och män samt barnbarn uppträda i den repsektabla summan av 57, eller en hel liten by för sig själv.

M. O. Strandlund föddes 1850 i Öfverfald samt ingick 1874 äktenskap med en syster till Halvar Hanson i Percival. Hon avled 1908. Strandlund var i Sverige fältjägar i 23 år, eller mellan 1870-93 och blev med tiden korporal. I sitt hem har han ett fotografi av sig i unga dagar samt klädd uniform, och där ser han riktigt stilig ut, som flickorna brukar säga. Mellan sina militära tjänstgöringar var han jordbrukare. Men så fick han amerikafeber, och 1893 flinade vi honom i Stockholm, samt året därpå i Percival, där han tog homestead, som han ännu bebor, fast det nu brukas av sonen Jonas. I luth. förs. har han varit kyrkvaktare samt i 20 år diakon och är nu hedersdiakon, och vidare har han tillhört skolstyrelsen i 16 år. Han har 5 söner och fyra döttrar, nämligen Nils Eklund och Mrs. A. P. Anderson i Percival, Mrs. Olof Person i Northwood samt Mrs. Hugo Lanzer i California. Den sista är född i Canada.

Sönerna äro Olle i Northwood; Erik, Magnus och Jonas i Percival samt Carl i Broadway, och Carl är född i Canada. De övriga bröderna och systrarna äro födda i Sverige.

Olle är född 1879 samt gifte sig 1905 med Brita Engström, dotter till makarna Carl Engström i Percival. De ha 11 barn. Han tog 1903 homestead i Percival samt hade sedan farm i Gowan och Windhorst och köpte sig 1909 sin nuvarande halv sektion i Northwood.

Erik är född 1879 samt kom efter de övriga till Percival 1895 och tog homestead och har sedan köpt en sektion land. Han gifte sig 1901 med en dotter till Nils Anderson, och de ha 8 barn. Erik har varit och är mycket med i svängen. Så har han varit councillor i 4 år, trustee i för-

samlingen och skolrådsledamot och är nu roadas eller formän för vägbgge och underhåll. Han tillhör lokalavdelningen av S. G. G. och är där president. Vidare har han huggats och huggas alltjämt med alla möjliga uppdrag.

Magnus är född 1884, gifte sig 1911 med Anna Carlsson samt har 2 barn. Svärmötern bor i hans hem, och hustrun har tre bröder i landet, nämligen Dan i Broadway, Olle i Duncirk samt Otto, som är C. P. R. formän. Han köpte sin nuvarande farm på en halv sektion 1907 och flyttade dit 1912 samt var sommaren sagda är formän för provinsella regeringsvägsk. Vidare har han tillhört skolstyrelsen.

Jonas eller John är född 1890 och gifte sig 1912 med Lilly Hanson, dotter till Halvar Hanson. De ha tre barn. Han brukar nu sin faders gamla farm samt är styrelseledamot i lokalavdelningen av S. G. G. samt kassör inom luth. församlingen.

Carl är född 1893 samt gifte sig 1916 med Kate Lind, och de ha ett barn. Han köpte sig 1915 en farm och har nu en halv sektion land i Broadway-distriktet. Hustruns mor, Mrs. Malin Lind, bor i Broadway, och dessutom har hon sysskonen Anton, Arthur och Elda.

Av döttrarna har Mrs. Eklund 4, Mrs. Anderson ett, Mrs. Person 7 och Mrs. Lanzer 2 barn, eller sammanlagt 13, under det att deras bröder sammanlagt ha huggats med 25 barn. I samning en väldigt familj! Och till på köpet äro de alla, såväl män som kvinnor, duktigt folk.

I nästa nummer skall jag fortsätta skildringen av svenskarna i distriktet Percival.

Vasa-Ordens fjortonde storlogemöte.

För S. C. T. av Anton Håkanson.

Sitt 14:de storlogemöte avhöll Vasaorden av Amerika i Stoller Hotel i Detroit, Mich., den 25-30 juni under ordförandeskap av stormästaren Carl J. Rolander från Worcester, Mass.

Arrangeringarna för mötet överträdde alla förväntan, tack vare den outtrötliga mottagningskommitté, som av logen Fram i Detroit tillställde för mottagande och underhållande av storlogens tjänstemän och delegater. Med undantag av en del tjänstemän, som varit på platsen några dagar för mötets förberedande, anlände samtliga tjänstemän och delegater under löpet av måndagen den 25 till kl. 4:30 e. m., då den siste delegaten ankom.

Som storlogen var inbjuden att överta inbjudningen av den svenska lutherska kyrkan i Detroit, avtogs sällskapet under mottagningskommitténs ledning till målet — en i allmänhet ståtlig svensk byggnad.

Det tal, festtalar höll över ämnet "Fosteran", skulle taga alltför lång tid att referera, vadan jag inkränker mig till att säga, att icke ens kyrkans andakt kunde återhålla den storm av applåder, som följde det i valda ordalag hållna talet.

Efter festtalet talade en av logen Frams medlemmar i Detroit, svenske vicekonsuln, vilken i ett kort men väl utfört uttalande påvisade nödvändigheten av ett bättre samarbete mellan de olika svenska organisationerna i Amerika. Sedan denne talare avfärdats med ett stormande bifall, tackade stormästaren i storlogens tjänstemäns och delegaters vägnar för det angenäma besöket, varefter man tog gäde hem för att få en för många välbehövlig vila efter den långa, tröttnande resan från olika delar av landet. Tisdagen den 26 öppnades mötet. Sedan de sedvanliga ceremonierna och intagning av delegaterna försiggått, framfördes tre av Vasaordens grundläggare, nämligen hrr Nils Persson, Andrew Williams samt C. Wm. Malmqvist, den förnämnde Vasaordens förste stormästare.

Stormästaren uttryckte sin åsikt om att de värdefulla arbetet dessa veteraner nedlagt för Vasaorden, varefter de tillkallades ett i guld utarbetat hedersdiplom, vilket av de djupt röda åldringarna mottogs med den största tacksamhet.

Som stadens borgmästare bortrest, hälsades storlogens medlemmar genom ett av honom tillämnat ombud, vilken icke tycktes finna ord kraftiga nog att uttrycka den känsla av aktning, han hade för den svenska nationens redhans duglighet i alla sina förehavanden. Välkomnandet och lyckönskningarna voro nu undantagande, varefter storlogen övergick till det konstitutionella arbetet för den återstående delen av dagen.

På kvällen var storlogen inbjuden till logen Frams möte för att där hålla en intagning av ett femtiotal

nya medlemmar. Då man tager i betraktande, att såväl storlogen som Illinois distriktslog samt ett hundratal av logen Frams medlemmar voro närvarande, kan man med fog säga, att denna intagningsceremoni var den mest storslagna, som någonsin förekommit i Vasaordens historia.

Intagningsceremonien leddes av dr Johannes Hoving från New York City enligt ritualen, som för första gången användes inom Vasaorden. Dr Hoving, såsom varande den ledande personen för utarbetandet av de nya ritualerna, visade sig vara situationen fullt vuxen i att demonstrera sitt ritualförelägg, vadan all kredit bör gå till Dr Hoving för ett väl utfört arbete. Efter intagningsceremonin hölls tal av såväl lokala formän som av flera av storlogens tjänstemän och delegater. Enär alla, som blevo uppkallade, voro riktiga våltalare, var den bästa stämning rådande. Men som tiden gick ganska fort och det ännu blott trakterats med andlig föda, avslutades mötet för att få något för kroppens stärkande.

Och den utomordentliga lunch, som väntade mötetsdeltagarna i nedre våningen, intogs med en känsla och övertygelse av att det allra bästa var överträffat. Sedan alla gjort sitt bästa för att fortära den myckna födan, vidtog dans som en avslutning på aftonens högtidligheter.

Nästa dags program efter mötet var en tripp per automobil till Henry Fords verkstad samt många andra av stadens sevärdheter.

Torsdagens program efter mötet var en mänskensur ut på sjön, med ett omväxlande program av dans, sång och musik.

Den sista och enkligen den bästa tillställningen under storlogens vistelse i Detroit var den bankett, som gavs i Kasino Fredagsafton den 29 juni. Sedan en finare supé avärdats, vidtog ett omväxlande program av tal, sång och musik. Bland talarna för kvaliteten märktes svenske konsuln, Carl Dardel, Detroit's vicekonsul, stormästaren Carl J. Rolander och dr Lincoln från Denver sanatorium. Samtliga talare gjorde sig alla förtjänta av det livliga bifall, som de alla erövrade. Särskilt måste dock nämnas det tal, som tilldirektör Harry A. Lund från St. Paul höll över ämnet "The Faith of Our Fathers". Detta tal — till trots det hölls på engelska — var av en så ren svensk natur, att där fanns ej mera att önska än en svensk, om han än var patriotiskt hett och hallet. Och den känsla, varmed dr Lund beskrev våra fäders arbete i Amerika, var kort sagt beundransvärd.

Nu återstod en påseende viktig punkt av storlogens arbete, nämligen att välja styrelse för de nästkommande tre åren. Och valen utföll som följer: Stormästare—Carl J. Rolander (omvald); vice stormästare—Oscar S. Ohlander; sekreterare—A. M. Anderson; vice sek.—John C. Bengtson; kassör—E. Peterson; kaplan—Mrs. A. L. Anderson; ceremonimästare—Helga Wangerberg; inre vakt—C. L. Johnson; yttre vakt—Albert Peterson; i exekutiva rådet valdes dr Johannes Hoving, Erik Norton, Sally Sanstrom samt B. Bandell.

Sedan samtliga tjänstemän blivit stallerade, avslutades mötet kl. 4 e. m. den 30 juni efter att ha pågått i fem dagar.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde ända efter ett exemplar av den "Vessanta och lärorika Svenska Rådgivaren"

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika, kunnat många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omkommer alla för män älskade sjukomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om älskade Hustru och borde läsa af hvarje ung man. Om ni varit offer för otillit till ert älskade hustru, eller systemet blifvit förtvånadt genom utsvärningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan blifva återställt till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken skickas alltid gratis och portofritt i föreslått omslag till alla, som skicka namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.